

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)

den 29 mars 2007*

I mål T-369/00,

Département du Loiret (Frankrike), företrätt av advokaten A. Carnelutti,

sökande,

med stöd av

Scott SA, Saint-Cloud (Frankrike), företrätt av Sir Jeremy Lever, QC, J. Gardner och G. Peretz, barristers, samt R. Griffith och M. Papadakis, solicitors,

intervenient,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av G. Rozet och J. Flett, båda i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2002/14/EG av den 12 juli 2000 om de stödåtgärder Frankrike genomfört till förmån för Scott Paper SA/Kimberly-Clark (EGT L 12, 2002, s. 1),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och I. Labucka,

justitiesekreterare: handläggaren C. Kristensen,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 25 oktober 2006,

följande

Dom

Bakgrund till målet

- ¹ Scott Paper Co., ett bolag som bildats enligt amerikansk rätt, köpte år 1969 Bouton Brochard, ett bolag som bildats enligt fransk rätt, och bildade ett separat bolag, Bouton Brochard Scott SA, vilket övertog Bouton Brochards verksamhet. Bouton Brochard Scott bytte namn till Scott SA i november 1987. Detta senare bolag bedrev under den i målet relevanta tidsperioden verksamhet avseende framställning av hushålls- och sanitetspapper.

- 2 Orléans stad, departementet Loiret (Frankrike) och Scott ingick den 31 augusti 1987 ett avtal dels om försäljning av ett markområde på 48 hektar i industriområdet La Saussaye till Scott, dels om den reningsavgift som skulle beräknas utifrån en förmånlig taxa (nedan kallat Scottavtalet). I avtalet uppgavs att sökanden och Orléans stad skulle bidra ekonomiskt till områdets iordningställande till förmån för Scott, dock högst med 80 miljoner franska franc (FRF) (12,2 miljoner euro).
- 3 Blandekonominföretaget för upprustning av Loiret (Société d'économie mixte pour l'équipement du Loiret) (nedan kallat Sempel) fick i uppdrag att genomföra de studier och bygg- och anläggningsarbeten som krävdes för att iordningställa den aktuella marken. Det framgår av en överenskommelse av den 12 september 1987 mellan sökanden, Orléans stad och Sempel (nedan kallad Sempelöverenskommelsen) att Orléans stad avyttrade 68 hektar till Sempel för den symboliska summan av 1 FRF. Det framgår dessutom av artikel 4 i Scottavtalet liksom av artikel 12 i Sempelöverenskommelsen att Sempel skulle sälja de 48 hektaren och en fabrik med lager till Scott för 31 miljoner FRF (4,7 miljoner euro), det vill säga för 65 FRF/m².
- 4 Den franska revisionsrätten publicerade i november 1996 den offentliga rapporten "Les interventions des collectivités territoriales en faveur des entreprises" (företagsstöd från lokala myndigheter). Syftet med rapporten var att uppmärksamma ett antal stöd som lokala myndigheter i Frankrike eventuellt hade beviljat vissa företag och, i synnerhet, överföringen av ett markområde på 48 hektar i industriområdet La Saussaye till Scott.
- 5 Efter det att rapporten hade publicerats inkom en skrivelse till kommissionen. Skrivelsen var daterad den 23 december 1996 och innehöll ett klagomål avseende de förmånliga villkor på vilka Orléans stad och departementet Loiret hade sålt detta markområde på 48 hektar till Scott och den reningsavgift som detta bolag skulle erlägga.

- 6 Genom en skrivelse av den 17 januari 1997 begärde kommissionen ytterligare upplysningar från de franska myndigheterna. Begäran gav upphov till en skriftväxling mellan de franska myndigheterna och kommissionen under perioden januari 1997 till april 1998, som avsåg de upplysningar och preciseringar som kommissionen hade efterfrågat.
- 7 Scotts aktier köptes i januari 1996 av Kimberly-Clark Corp. I januari 1998 aviserade detta bolag att fabriken skulle läggas ned. Fabrikens tillgångar, det vill säga marken och pappersfabriken, köptes av Procter & Gamble (nedan kallat P&G) i juni 1998.
- 8 Genom en skrivelse av den 10 juli 1998 underrättade kommissionen de franska myndigheterna om sitt beslut av den 20 maj 1998 att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 EG. I skrivelsen uppmanades myndigheterna att inkomma med yttranden och att besvara vissa frågor. Genom publiceringen av skrivelsen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 30 september 1998 (EGT C 301, s. 4) informerades de berörda parterna om att förfarandet hade inletts och uppmanades att inkomma med eventuella synpunkter på de aktuella åtgärderna.

Det angripna beslutet

- 9 Efter det formella granskningsförfarandet fattade kommissionen den 12 juli 2000 beslut 2002/14/EG om de stödåtgärder som Frankrike genomfört till förmån för Scott Paper SA/Kimberly-Clark (EGT L 12, 2002, s. 1) (nedan kallat det angripna beslutet). Efter det att förevarande talan hade väckts (se nedan punkt 13) vidtog kommissionen en korrigerig av det angripna beslutet och delgav Republiken Frankrike en rättelse den 2 mars 2001. Artikel 1 och skälen 172, 217 och 239 b a i det angripna beslutet ändrades på följande sätt:

10 I det angripna beslutet i dess ändrade lydelse föreskrivs följande:

"Artikel 1/

Det statliga stöd i form av ett förmånligt tomtpris och en förmånlig reningsavgift som Frankrike har genomfört till förmån för Scott, till ett belopp av 39,58 miljoner franska franc (6,03 miljoner euro) motsvarande ett nuvärde på 80,77 miljoner franska franc (12,3 miljoner euro) vad avser det förmånliga tomtpriset ... är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagaren återkräva det stöd som avses i artikel 1 och som olagligen redan utbetalats till stödmottagaren.

2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd."

- 11 Vad gäller uttaget av ränta har kommissionen angett följande (skäl 239 i det angripna beslutet):

”För att återställa de ekonomiska villkor som företaget skulle ha stått inför om det oförenliga stödet inte hade givits, skall de franska myndigheterna vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att undanröja de fördelar som följer av stödet och för att återkräva stödet från stödmottagaren.

Återkravet skall ske enligt förfarandena i fransk lagstiftning. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet gavs till den dag det har återbetalats, och som skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.”

- 12 Vid kommissionens beräkning av nuvärdet av det stöd som skall återbetalas, det vill säga 80,77 miljoner FRF (se punkt 10 ovan), har en räntesats tillämpats, räknat från den dag det olagliga stödet beviljades fram till dess att det angripna beslutet antogs. Denna räntesats, som motsvarar det referenstal som kommissionen använder för att beräkna inslaget av stöd i offentliga subventioner i Frankrike, är ”5,7 procent sedan den 1 januari 2000” (skälen 172 och 239 i det angripna beslutet).

Förfarande och parternas yrkanden

- 13 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 4 december 2000 väckte sökanden förevarande talan.

- 14 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 30 november 2000 och som registrerades under nummer T-366/00 väckte Scott en talan som också avsåg delvis ogiltigförklaring av det angripna beslutet.
- 15 Genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 mars 2001 ansökte Scott om att få intervensera i förfarandet till stöd för sökandens yrkanden.
- 16 Den 10 maj 2001 beslutade ordföranden på förstainstansrättens femte avdelning i utökad sammansättning att låta Scott intervensera till stöd för sökandens yrkanden i förevarande mål.
- 17 På begäran av Scott beslutade förstainstansrätten att i en första omgång, före en prövning av målet i sak, uttala sig om den fråga som Scott ställt i mål T-366/00 och som avsåg preskription enligt artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88] i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).
- 18 Förstainstansrätten ogillade genom domar av den 10 april 2003 sökandens respektive Scotts talan, eftersom respektive talan grundades på att kommissionen hade åsidosatt artikel 15 i förordning nr 659/1999. Förstainstansrätten slog också fast att beslut om rättegångskostnader skulle komma att meddelas senare (se domarna av den 10 april i mål T-366/00, Scott mot kommissionen, REG 2003, s. II-1763, och i mål T-369/00, Département du Loiret mot kommissionen, REG 2003, s. II-1789). Förstainstansrätten beslutade att förfarandet skulle fortsätta med avseende på övriga delar.
- 19 I väntan på domstolens dom i det av Scott överklagade och ovan i punkt 18 nämnda målet Scott mot kommissionen, beslutade förstainstansrätten att vilandeförklara förevarande mål och mål T-366/00.

- 20 Genom dom av den 6 oktober 2005 i mål C-276/03 P, Scott mot kommissionen (REG 2005, s. I-8437), ogillade domstolen Scotts överklagande av den ovan i punkt 18 nämnda domen av den 10 april 2003 i målet Scott mot kommissionen.
- 21 Genom skrivelse av den 10 november 2005 uppmanade förstainstansrätten parterna att yttra sig om återupptagandet av målet mot bakgrund av den ovan i punkt 20 nämnda domen av den 6 oktober 2005 i målet Scott mot kommissionen. I sitt svar av den 24 november 2005 bekräftade sökanden att den vidhöll de grunder som den gjort gällande till stöd för talan.
- 22 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att återuppta det muntliga förfarandet och anmodade, som en åtgärd för processledning, parterna att skriftligen besvara ett antal frågor. Denna begäran efterkoms.
- 23 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 25 oktober 2006.
- 24 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall
- ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det innebär att det statliga stöd som beviljats i form av ett förmånligt markpris är olagligt och att 39,58 miljoner FRF (6,03 miljoner euro), motsvarande ett nuvärde på 80,77 miljoner FRF (12,3 miljoner euro), skall återbetalas, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

25 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan, och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

26 Scott, som intervenerat till stöd för sökandens yrkanden, har yrkat att förstainstansrätten skall

- bifalla talan, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

27 Sökanden har anfört två grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser åsidosättande av principen om förbud mot retroaktiv tillämpning av gemenskapsrätten, rättssäkerhetsprincipen och av artiklarna 87 EG och 253 EG genom att kommissionen tillämpat sitt meddelande 97/C 209/03 om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader (EGT C 209, 1997, s. 3). Den andra grunden gäller åsidosättande av artiklarna 87.1 EG och 253 EG. Denna andra grund består av fem delgrunder, vilka avser följande aspekter på det angripna beslutet:

- Offentliggörandet av den aktuella markförsäljningen.

- De skatteintäkter som genererats genom Scotts etablering.
- De utgifter som motiverats av allmänintresset.
- Det fel som uppstått vid beräkningen av stödet.
- Kapitaliseringen av räntan.

28 Inledningsvis skall den andra grundens femte del behandlas.

Parternas argument

29 Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatt artiklarna 87.1 EG och 253 EG genom att i det angripna beslutet kapitalisera räntan. Sökanden har i detta avseende påpekat att det tidigare läget inte återställs genom kapitalisering av räntan utan genom uppbörd av den fastställda årliga räntan. Kapitalisering av ränta tillhör nämligen inte kommissionens fasta praxis. Sökanden har dessutom gjort gällande att kommissionen inte har motiverat kapitaliseringen av ränta och således åsidosatt artikel 253 EG.

30 Scott har medgett att det i vissa fall kan vara lämpligt att påföra sammansatt ränta för att undanröja den fördel som mottagaren har haft, exempelvis när denne senare har placerat beloppet för det räntefria lån som beviljats av en medlemsstat och efter att ha efterkommit ett åläggande om att återbetala lånet utan att påföras någon

sammansatt ränta gjort en nettovinst. I det förevarande fallet är det emellertid inte fråga om ett sådant särskilt fall och något annat framgår inte heller av det angripna beslutet.

- 31 Scott har tillagt att artikel 2 i det angripna beslutet, enligt vilken återkravet skall ske i enlighet med bestämmelserna i nationell lagstiftning, får till följd att en enkel ränta skall tillämpas på perioden mellan den tidpunkt då det angripna beslutet fattades och den tidpunkt då stödet återbetalades. Om det är motiverat med en sådan ränta för denna period, är en enkel ränta än mer motiverad för perioden mellan den tidpunkt då stödet beviljades och den tidpunkt då det angripna beslutet fattades.
- 32 Kommissionen har erinrat om att en effektiv konkurrens, enligt fast rättspraxis, skall återupprättas när statliga stöd förklarats oförenliga med den gemensamma marknaden (se skäl 218 i det angripna beslutet). I detta syfte skall den fördel som mottagaren av stödet haft också undanröjas. Enligt kommissionen har den i det angripna beslutet, genom att beräkna nuvärdet av stödets nominella värde (se skäl 172), beaktat den faktiska fördel, likvärdig med ett beviljande av ett räntefritt lån, vilken mottagaren av stödet haft under den aktuella perioden. Nuvärdet motsvarar den ekonomiska fördel som uppkommer när kapital fritt ställs till förfogande under en viss period och återspeglar den kostnad som Scott skulle ha haft om bolaget hos en bank hade lånat detta belopp från år 1987 fram till dess att det angripna beslutet antogs. Kommissionen har understrukt att dess tillvägagångssätt i det angripna beslutet är förenligt med det som förstainstansrätten har godtagit i sin dom av den 8 juni 1995 i mål T-459/93, Siemens mot kommissionen (REG 1995, s. II-1675), punkt 76, och att beslutet således är tillräckligt motiverat.
- 33 Kommissionen har gjort gällande att den fördel som mottagaren av stödet haft mellan den tidpunkt då stödet beviljades år 1987 och den tidpunkt då beslutet antogs redan ingår i det nuvärde som nämns i det angripna beslutet och att det således endast återstår att beakta räntan för perioden mellan tidpunkten då beslutet fattades och tidpunkten för den faktiska återbetalningen.

Förstainstansrättens bedömning

- 34 Förstainstansrätten skall först pröva sökandens argument enligt vilket kommissionen inte tillräckligt har motiverat sitt beslut att beräkna stödets nuvärde genom att tillämpa sammansatt ränta.
- 35 Enligt fast rättspraxis skall den motivering som erfordras enligt artikel 253 EG anpassas efter vilken slags rättsakt det är fråga om. Av motiveringen skall klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Kravet på motivering skall bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar. Det krävs vidare inte att alla relevanta faktiska och rättsliga förhållanden anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 253 EG inte enbart skall ske mot bakgrund av dess lydelse, utan även mot bakgrund av sammanhanget och alla rättsregler på det aktuella området (se dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 63, och av den 30 september 2003 i mål C-301/96, Tyskland mot kommissionen, REG 1996, s. I-9919, punkt 87).
- 36 I det förevarande fallet används en räntesats på 5,7 procent i det angripna beslutet, utan att det närmare anges att det är fråga om en sammansatt ränta. För läsaren framgår det inte att en sammansatt ränta har använts förrän denne gör en beräkning på grundval av de 80,77 miljoner FRF som anges som "nuvärde" av det stöd som efter det att det hade beviljats år 1987 uppskattades till 39,58 miljoner FRF. Kommissionen har inte någonstans angett varför den använt en sammansatt ränta i stället för en enkel ränta. Kommissionen har inte heller angett hur påförandet av en räntesats kan aktualisera värdet för år 2000 av ett stöd som år 1987 gavs i form av ett förmånligt pris på ett markområde.

- 37 Sökanden har med stöd från Scott gjort gällande att kommissionen, eftersom kapitaliseringen av räntan utgjorde en nyhet i dess praxis, borde ha motiverat sitt beslut i detta avseende.
- 38 Förstainstansrätten konstaterar dels att det vid den tidpunkt då det angripna beslutet fattades inte fanns några bestämmelser enligt vilka räntesatsen i samband med återbetalningskrav skulle vara sammansatt, dels att kommissionen inte tillämpar sammansatt ränta i samband med sina återkrav.
- 39 Vad gäller avsaknaden av sådana bestämmelser skall det för det första erinras om att kommissionens befogenhet att fatta beslut om att återkräva olagligt stöd för närvarande föreskrivs i förordning nr 659/1999 (se, för ett liknande resonemang, den ovan i punkt 18 nämnda domen i målet Département du Loiret mot kommissionen, punkterna 50 och 51). Det framgår av artikel 14.2 i förordning nr 659/1999 att "[d]et stöd som skall återkrävas enligt ett beslut om återkrav skall innefatta ränta med en lämplig räntesats som fastställs av kommissionen". Kommissionen har i sina skriftliga svar på förstainstansrättens frågor medgett att denna senare bestämmelse inte ger någon vägledning vad gäller tillämpningen av sammansatt eller enkel ränta.
- 40 Kommissionen konstaterade nämligen i sitt meddelande om de räntesatser som är tillämpliga vid återbetalning av stöd som olagligt beviljats, som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* den 8 maj 2003 (EUT C 110, s. 21), det vill säga tre år efter det att det angripna beslutet antogs, att frågan har väckts huruvida den ränta som skall tillämpas vid återkrav av stöd som är olagligt skall vara enkel eller sammansatt, och den slog härvid fast att det är "nödvändigt att nu klargöra sin ståndpunkt i frågan". Kommissionen underrättade också medlemsstaterna och de berörda parterna om att den i de beslut som den kunde komma att fatta om återkrav av olagligt beviljat stöd skulle beräkna referensräntan på grundval av en sammansatt ränta. Härav följer det *e contrario* att kommissionens användande av en sammansatt ränta vid återkrav inte var självklar innan detta meddelande antogs.

- 41 Bestämmelser om användandet av en sammansatt ränta finns i lagstiftningen endast i artikel 11.1 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av förordning nr 659/1999 (EGT L 140, s. 1), enligt vilken "[r]äntan skall kapitaliseras fram till den dag då stödet har återbetalats".
- 42 För det andra har kommissionen inte visat att den vid den tidpunkt då det angripna beslutet fattades tillämpade sammansatt ränta i samband med återkrav. Dels har kommissionen inte åberopat något sådant beslut i det angripna beslutet, dels har den såsom svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten avseende dess praxis vid den aktuella tidpunkten inte kunnat hänvisa till ett enda beslut som fattats före det angripna beslutet och i vilket den tillämpat en sammansatt ränta.
- 43 Av detta följer att tillämpandet av sammansatt ränta i det förevarande fallet var ett första uttryck för en ny och viktig policy hos kommissionen som denna inte alls har motiverat. Kommissionen borde i det angripna beslutet dels ha angett att den hade bestämt att kapitalisera räntan, dels motivera sitt tillvägagångssätt (se, för ett liknande resonemang och analogt, domstolens dom av den 26 november 1975 i mål 73/74, *Fabricants de papiers peints* mot kommissionen, REG 1975, s. 1491, svensk specialutgåva, volym 2, s. 525, punkterna 31–34). I motsats till vad kommissionen har gjort gällande (se punkt 32 ovan) har åberopandet av domen i målet *Siemens* mot kommissionen, som på ett allmänt sätt berör betydelsen av att påföra ränta, inte medfört några förtydliganden i det förevarande fallet.
- 44 Med tanke på den tid som förflutit mellan tidpunkten för den omtvistade försäljningen och den tidpunkt då det angripna beslutet fattades – närmare bestämt 13 år – har tillämpningen av en sammansatt ränta haft betydande ekonomiska konsekvenser på beloppet för det stöd som skall återbetalas (se punkt 10 ovan). Sökanden och intervenienten har således ett särskilt intresse av att känna till det bakomliggande resonemanget för att tillämpa en sammansatt ränta. I detta avseende har kommissionen en än större skyldighet att motivera det angripna beslutet.

- 45 Kommissionens motivering för att tillämpa en räntesats på 5,7 procent är dessutom otillräcklig. I det angripna beslutet har kommissionen begränsat sig till att beskriva denna som den referenssats som används för att beräkna inslaget av stöd i offentliga subventioner i Frankrike sedan den 1 januari 2000, och åberopat, genom en hänvisning, i en fotnot längst ned på sidan, en tabell som den uppställt för att beräkna "bidragsekvivalenten" av ett stöd och i vilken den referens- och diskonteringsränta som fastställts för medlemsstaterna anges (se skälen 172 och 239).
- 46 Enligt kommissionens meddelande från år 1997 om metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta (EGT C 273, s. 3), "fastställs den indikativa räntan till den femåriga interbankräntan ..., ökad med ett tillägg". Det verkar som om den räntesats på 5,7 procent som tillämpades år 2000 återspeglar referenssatsen för en femårsperiod. Ingenstans i det angripna beslutet motiveras dock en tillämpning av en sådan ränta för en period av 13 år, vilken löper från den omtvistade försäljningen år 1987 fram till den tidpunkt då det angripna beslutet fattades, år 2000.
- 47 Meddelandet från år 1997 innehåller dessutom inte någon anvisning om huruvida räntan skall vara enkel eller sammansatt. Fram till den tidpunkt då det angripna beslutet fattades användes den ifrågavarande tabellen för påförande av enkel ränta. Det angripna beslutet innehåller inte någon motivering avseende frågan huruvida denna ränta har tillämpats för att beräkna den sammansatta räntan.
- 48 Kommissionen har gjort gällande att tillämpningen av en sammansatt ränta för att beräkna stödets ursprungliga värde är motiverat av nödvändigheten att återupprätta en effektiv konkurrens genom undanröjande av den fördel som mottagaren av stödet haft (se punkt 32 ovan).
- 49 För ett sådant rättfärdigande krävs emellertid dels att mottagaren av stödet fortfarande vid denna tidpunkt har en sådan fördel, dels att formen för det omtvistade stödet kan likställas med ett räntefritt lån av en summa som motsvarar beloppet för det ursprungliga stödet. Det angripna beslutet innehåller inte någon förklaring på denna punkt.

- 50 I detta avseende erinrar förstainstansrätten om att det av det angripna beslutet framgår att det stöd som Scott beviljades år 1987 gavs genom att iordningställd mark överfördes till Scott till ett förmånligt pris, det vill säga ett pris som var lägre än det dåtida marknadsvärdet. Det är inte alls uppenbart att beräkningen av nuvärdet av det uppskattade ursprungliga stödet, genom en tillämpning av en sammansatt ränta på 5,7 procent för den aktuella perioden, under dessa omständigheter resulterar i ett belopp som motsvarar värdet av den fördel som mottagaren av stödet haft i egenskap av ägare av egendomen år 2000. Kommissionen har nämligen konstaterat att den förmån som beviljades år 1987 bestod i en överföring av den iordningställda marken, subventionerad till 56 procent (39,58 miljoner FRF av ett uppskattat värde på 70,588 miljoner FRF). Det framgår inte av det angripna beslutet på vilket sätt Scott vid tidpunkten för dess antagande fortfarande hade en sådan fördel.
- 51 Det är för övrigt vederlagt att Scott upphört med sin verksamhet i industriområdet La Saussaye och att marken och fabriken år 1998 såldes till P&G (se punkt 7 ovan) för – enligt de franska myndigheterna – 27,6 miljoner FRF (se skäl 162 i det angripna beslutet). Trots att kommissionen inte ansett det vara nödvändigt att kontrollera dessa siffror, har den inte förnekat att denna försäljning skett under normala marknadsmässiga förhållanden och den har i det angripna beslutet analyserat försäljningen genom att medge att det var möjligt att marken hade sålts för 27,6 miljoner FRF (se skälen 163–166 i det angripna beslutet). Detta pris var dock inte endast lägre än det värde som kommissionen hade fastställt för år 1987 (70,588 miljoner FRF), utan också lägre än de 31 miljoner FRF som Scott betalade till Sempel.
- 52 Under dessa förhållanden och i avsaknad av en motivering i det angripna beslutet vad gäller sambandet mellan den fördel som Scott påstått ha haft år 2000 och beloppet 80,77 miljoner FRF, har förstainstansrätten inga möjligheter att utöva sin prövningsrätt avseende frågan om huruvida tillämpningen av en sammansatt ränta leder till ett nuvärde som motsvarar värdet av den fördel som skall undanröjas.
- 53 Det finns slutligen en inkonsekvens i det angripna beslutet som kommissionen ännu inte har förklarat. Trots att kommissionen beräknat stödets nuvärde i det angripna

beslutet genom en sammansatt ränta leder artikel 2 i detta beslut, enligt vilken återkravet skall ske i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning (se punkt 10 ovan), till att en enkel ränta skall tillämpas på perioden mellan tidpunkten då det angripna beslutet fattades och tidpunkten för återbetalningen av stödet. Kommissionen har inte alls motiverat tillämpningen av en sammansatt ränta fram till och med tidpunkten då det angripna beslutet fattades och sedan en enkel ränta fram till och med tidpunkten för återbetalningen av stödet. Trots att Scott påpekat denna inkonsekvens (se punkt 31 ovan), har kommissionen inte ens försökt att motivera sin ståndpunkt i detta avseende i samband med det förevarande förfarandet.

- 54 Härav följer att det angripna beslutet saknar en tillräcklig motivering. Talan skall följaktligen bifallas på den andra grundens femte del. Det angripna beslutet skall därför ogiltigförklaras i den del det avser det stöd som beviljats i form av ett förmånligt pris på den omtvistade marken, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga grunder och argument som åberopats till stöd för talan.

Rättegångskostnader

- 55 I sin dom i målet Département du Loiret mot kommissionen (punkt 18 ovan) slog förstainstansrätten fast att beslut om rättegångskostnader skulle meddelas senare.
- 56 Det ankommer således på förstainstansrätten att i förevarande dom besluta om samtliga rättegångskostnader som har uppkommit i de olika förfarandena.
- 57 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden och

Scott har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom svaranden i huvudsak har tappat målet skall svaranden, förutom att bära sin rättegångskostnad, förpliktas att ersätta sökandens respektive Scotts rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

följande:

- 1) **Kommissionens beslut 2002/14/EG av den 12 juli 2000 om de stödåtgärder Frankrike genomfört till förmån för Scott Paper SA/Kimberly-Clark ogiltigförklaras i den del det avser det stöd som beviljats i form av ett förmånligt pris på ett markområde som avses i artikel 1 i beslutet.**
- 2) **Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens respektive Scotts rättegångskostnad.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 mars 2007.

E. Coulon

J.D. Cooke

Justitiesekreterare

Ordförande